

Mit képzels az Egyesült Államok nagykövete, David Pressman?

2022 október 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ebből elég volt!

David Pressman, az USA újonnan kinevezett nagykövete, akinek már a személye is provokációnak tekinthető? Joe Biden részéről, burkoltan megfenyegette Magyarországot, mert hazánk – Törökország mellett – még nem ratifikálta Svédország és Finnország NATO-csatlakozását. Azt mondta, reméli, ez ügyben nem lesz szükség nyomásgyakorlásra.

Ha ilyen barátunk van, akkor már nincs is szükség ellenségre – mondhatnánk némi malíciával. De hát úgy van az, hogy egy Nagy Testvérből meglehetősen nehézkesen lesz igaz jó barát.

Ezt már megtapasztalhattuk Mark André Goodfriend esetében is, aki 2013 és 2014 között volt ideiglenes ügyvivője az amerikai nagykövetségnek: a „Jóbarát” – hiszen ezt jelenti a neve – nem igazán volt találó a nomen est omen (a név minősít) latin kifejezés. Inkább az ellenkezője.

Jól megrágtuk már, jól megtapasztaltuk már, hogy mi a valós helyzet: ha az Egyesült Államokban demokrata elnök van hatalmon, akkor, aki ide jön hozzánk, „természetesen” azonnal beleszól – vagy legalábbis bele próbál szólni – a belügyeinkbe és kritizálja a kormányzatot, ha az éppen nemzeti és konzervatív.

Nincs is ezen mit csodálkoznunk tehát, különösen azok után, hogy maga Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszterünk – egyben igazi kurucos magyar ember – egy nyilatkozatában elmesélte, hogy olyan demokrata nagykövet is érkezett már Magyarországra, még hozzá a tízes években, aki nemes egyszerűséggel bement a magyar Külügyminisztériumba, s egy papírt adott át, amelyen az szerepelt, hogy a magyar kormánynak és a parlamentnek miben és hol kell megváltoztatnia az alaptörvényünk szövegét...

Kell még valamit mondani ehhez képest?

Igen, még hozzá azt, hogy nagyon biztató módon megmozdult a nemzeti oldal a pressmani fenyegetés hatására: voltak, akik nyílt levélben utasították vissza a „Nyomdász”, vagy más fordításban „Újságíró”, de leginkább Nyomásgyakorló Nagykövet Úr fenyegető szavait, volt, aki petíciót indított el a nagykövet megnyilvánulásával szemben, s születtek közéleti emberek, elemzők olyan írások, amelyek mélyen elítélik a nagykövet elfogadhatatlan megnyilvánulását (csak hogy neveket is említsek: Felföldi Zoltán, Kiszely Zoltán, Sándor Kinga).

És ez így rendben is van.

Van az a régi mondás: amilyen az adonisten, olyan a fogadjisten.

David Pressman úr jobban teszi, ha gyorsan megtanulja azt, hogy ezúttal nem egy szolgalelkű, a nagyságtól megijedő vagy megijedni akaró országba tévedt. Lehet, hogy eddigi pályafutása alapján ehhez szokott hozzá, ezért rossz hírem van számára: ezúttal „országára” akadt.

Itt mi, magyarok, az összes ellenálló és forradalmi hagyományunkkal együtt, s időnként forró vérünkkel megtanítjuk majd neki, hogy milyen magatartást várunk el egy nagykövettől. Legyen az bár amerikai, orosz, kínai vagy Tabor-szigeteki. Mert mi komolyan gondoljuk a népek, országok közötti egyenjogúságot, más szóval élve a demokráciát.

Mi komolyan gondoljuk.

Mint ahogy az amerikaiak is komolyan gondolták akkor, amikor kivívták a függetlenségüket a rajtuk uralkodni akaró britekkel szemben.

De az már, úgy látszik, nagyon régen volt...

Viszont a magyar közvélemény figyelmébe ajánlom, hogy ez a 45 éves politikus komoly, tapasztalt, rafinált, ügyes diplomata. Igazi kihívás!

Kemény dió lesz megtörni, mert a mosolya mögött nagyon nagy elszántság van, ezt látni rajta. Az elszántság lényege: leverem Magyarország ellenállását, beállítom őket a sorba.

Hányszor kell még idéznem mostanában, már nem csak az uniós „barátaink” kapcsán annak a fegyencnek a megtalált naplóját, aki azt írta: csak a barátoktól ments meg Uram engem, az ellenségeimmel elbánok magam is.

Nekünk, magyaroknak viszont fülünkbe csengenek Krisztus szavai és II. János Pál pápa szavai: Ne féljete!

Borítókép: David Pressman, az Amerikai Egyesült Államok új budapesti nagykövete (Fotó: MTI/Koszticsák Szilárd)

Fricz Tamás - www.magyar nemzet.hu

Ajánló